

[Merete Bjørn Hanssen.]

kår, alt dette skaber for ægteskabet som en fortsat i folket fast forankret institution i samfundet.

Til kommissionen overdrages det nu også at se nærmere på fremgangsmåden ved opnåelse af separation og skilsmisse med henblik på under fuld retslig betryggelse at nå frem til en måske mere forenklet proces for de implicerede. Herunder hører også mægling sinstituttets videre skæbne, hvor det ikke i denne omgang fandtes formålstjenligt at inddrage familierådgivningen. Man kan nære det oprigtige håb, at familierådgivningen på længere sigt vil medvirke til at mindske behovet for mægling ved at bidrage til, at forholdet ikke fører til ønsker om separation og skilsmisse som løsning af problemerne.

Det er på forældremyndighedsområdet, at hensynet til barnets tarv nu gennem lovrevisionen sættes i centrum også ved, at alle særrettigheder for det ene køn — her drejer det sig jo konkret om moderens ret til børn under 2 år — afskaffes. Det er en velkommen udvikling. Det samme må siges om den formulering, der foreslås vedrørende § 54, stk. 2, om underholdsbidrag, hvor det understreges, at der ved tilkendelse af underholdsbidrag kan tages hensyn også til behovet for støtte til uddannelse.

I den almindelige ægteskabsdebat er to forhold stærkt overset. For det første retsvirkningslovens bestemmelse om den gensidige forsørgelsespligt, der påhviler parterne i et ægteskab, for det andet den retspraksis, der allerede har udviklet sig med hensyn til underholdsbidrag, hvor der normalt først efter 10 års ægteskab bliver tale om et varigt bidrag. Begge forhold taler deres tydelige sprog om, hvor vigtigt det er for begge parter at holde forsørgelsesevnen ved lige uanset ægteskab.

Jeg skal, hvad angår de øvrige 8 lovforslag, vi her behandler, kun knytte en enkelt bemærkning til de forslag, der vedrører pensionsretten ved separation og skilsmisse. Da tjenestemandsløven nu omsider gennemfører ligestilling på pensionsområdet mellem gifte kvindelige og gifte mandlige tjenestemænd, må det være en naturlig følge, at vi i fremtiden får bestemmelser ikke om enkepensionsret, men om ægtefællepensionsret, og jeg håber, at lønnings- og pensionsmini-

steren, når tjenestemandsløven er gennemført, vil tage skridt til en sådan naturlig og selvfølgelig ændring.

Det bringer mig sluttelig til at beklage, at der ikke i udvalget trods den megen tale om ligestilling, som hr. K. Axel Nielsen nævnte, har kunnet samles enighed om mit forslag, som har fundet støtte i Dansk Sprognævn, om at ægteskabsloven rent sprogligt udformes sådan, at den knæsatte juridiske brug af ordet „han“ ikke direkte hindrer almindelige menneskers forståelse af lovens tekst. Jeg er skuffet over, at justitsministeren ikke har ønsket selv at medvirke til en tydeliggørelse af en lov, der så direkte berører det meste af befolkningen, men jeg sætter nu min lid til, at kommissionen også vil påtage sig at løse denne sproglige opgave, som selv jurister kan se bør løses.

Med disse ord skal jeg på venstres vegne anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Rigmor Christensen: Det kan ofte være nok så vanskeligt at lovgive om forhold, for hvilke det er nødvendigt at opstille regler i et retssamfund som vort. Vanskeligst er det vel nok at lovgive om så personlige forhold, som et samliv indebærer, ikke alene med hensyn til indgåelsen, men vel endnu mere med hensyn til samlivets ophør. Hvad der kan være rigtigt og retfærdigt for nogle, kan måske virke urimelig hårdt for andre. Det kan være nok så vanskeligt at tilgodese alles interesser på bedste måde.

Den ægteskabslov, som vi har bygget på siden 1922, og som nu snart forlader folkettingen i revideret form, har i og for sig virket sådan nogenlunde godt, men som tidligere fremført er der i denne periode sket så store strukturændringer inden for så godt som alle områder, også inden for ægteskabet, at loven nødvendigvis måtte tages op til revision. Jeg mener ikke, at selve opfattelsen af ægteskabet har ændret sig væsentligt, men snarere, at forholdene har ændret sig derhen, at loven bør have videre rammer og bl. a. tilgodese de ægteskabslignende forhold, som indgås i dag. Imidlertid blev Rom som bekendt ikke bygget på én dag, og jeg finder det også rimeligt og fornuftigt, at man på dette område går skridtvis frem.

Ud fra den betragtning, at vi på alle måder tilsigter ensartethed inden for Norden,